

TOP články

- ▲ Mobilná aplikácia – strana 3
- ▲ Strážny domček – strana 2
- ▲ Dotazníkový prieskum – strany 6 - 7
- ▲ Blahoželáme – strana 8
- ▲ František Rehanek – strana 10
- ▲ Búčovský ko(ro)ncert – strana 15
- ▲ Športový spravodaj – strana 16-17
- ▲ Alotrie Súkenníka – strana 18

V decembri minulého roka sme spolu s mestom Salgótarján predložili v rámci Programu cezhraničnej spolupráce INTERREG SK-HU projekt, ktorého cieľom je prestavba budovy bývalej materskej školy s areálom na obecné múzeum a cezhraničnú turistickú kanceláriu. Boli sme úspešní a na projekt nám bol odsúhlasený nenávratný finančný príspevok.

Monitorovací výbor programu INTERREG sa rozhodol podporiť oba naše partnerské projekty čiastkou 1.262.018,91 €, na obnovu budovy našej materskej školy s areálom pôjde približne polovica z tejto sumy. Svoje miesto v obnovennej budove tak nájde obecné múzeum so zameraním na maliara Csontváryho, ale aj miestnosti pre stretávanie komún, tvorivé dielne, workshopy, kaviareň

Priateľstvo je nepotrebné - ako filozofia, či umenie...

Nemá cenu prežitia; skôr je to jedna z vecí, ktoré prežitiu dávajú cenu.

Clive Staples Lewis

Na projekt obecného múzea získame viac než 600 tisíc eur z eurofondov

a oddychový park s rôznymi voľnočasovými aktivitami. Realizáciou projektu vznikne aj nová pasáž spájajúca Ul. mieru a družstevnú.

Na maďarskej strane zo zvyšnej sumy príspevku vznikne v krásnom lesoparku nad mestom Salgótarján v niekdajšom Dornyaiho dome pre turistov okrem iného i miesto na výtvarné umelecké workshopy, pre kultúrne podujatia, výstavy a programy miestnej samosprávy slovenskej národnosti.

Pred samotnou realizáciou je pred nami ešte množstvo administratívnych krokov a s ohľadom na rozpočtový náklad i značne náročný proces verejného obstarávania. Samotná realizácia tak pravdepodobne začne až v budúcom roku. Realizáciou projektu však opäť zatriktívime centrum obce a získame reprezentatívne a atraktívne priestory pre návštevníkov i našich občanov.

Mgr. Alexander Udvardy

Aj obnovou strážneho domčeka sme dokázali, že v krízových časoch si dokážeme pomôcť najlepšie sami...

alebo: za málo peňazí veľa muziky

Spoločná fotografia mladých umelcov, ktorí sa podieľali na tvorbe hashtagu.

2
Vstup do Haliče od Lučenca sa zmenil. Strážny domček a jeho okolie púta pohľady všetkých, ktorí okolo neho prechádzajú, hoci ešte na začiatku minulého roka, mnohí o jeho existencii ani netušili. Toto miesto bolo krásnym dôkazom toho, ako čas dokáže dobodky naplniť príslovie – zídte z očí, zídte z mysle. V prípade tohto miesta na to stačilo 50 rokov. V roku 1967 sa na železničnej trati spájajúcej Halič s Lučencom nárastom autobusovej dopravy zastavil život, trať bola zrušená, koľaje odstránené a všetko, čo ju pripomínalo bolo takmer úplne pohltené prírodou, či ľudskou činnosťou.

Sú miesta, ktoré človeka dokážu chytiť za srdce a hoci som priamo na tomto mieste stál vtedy na konci roka 2018

Pohľad na obnovený areál.

Župan Ján Lunter počas slávnostného otvorenia.

prvý krát, bola to takpovediac láska na prvý pohľad. A to napriek tomu, že stav, v akom sa vtedy strážny domček nachádzal bol viac ako zúfalý. Prepadnutá zatekajúca strecha, opadaná omietka, spadnutý strop, no zároveň aj závan histórie a tajomna. Okolité pozemky patrili obci, samotný domček nie. Chcem sa preto poďakovať obecnému zastupiteľstvu, že podporili myšlienku odkúpenia a záchranu tohto objektu pred úplným zánikom. Časť financií na jeho obnovu sme získali cez predloženie rozvojového zámeru z OOCR Turistický Novohrad a Podpoľanie z členského príspevku Banskobystrického samosprávneho kraja. Minulý rok, kedy sme zámer predkladali, bol zároveň rokom 100. výročia úmrtia geniálneho maliara Csontváry-

ho, ktorého tvorba sa spája aj s pobytom v Haliči. A tak sme sa rozhodli, že toto miesto bude zároveň prvým kontaktom návštevníkov Haliče s tvorbou tohto maliara.

Finančný príspevok vo výške 9.000 eur, ktorý sme na náš zámer získali, bol pre nás veľkou pomocou i motiváciou pustiť sa i do rozsiahlejšej rekonštrukcie, než akú sme pôvodne plánovali. Chceli sme čo najviac zachovať pôvodný vzhľad stavby a jej železničarsky rodný list. Aj preto sme využívali drobných remeselníkov, ktorí boli schopní pracovať tradičnými postupmi. Snáď len s výnimkou výrobcov okien a dverí, celú rekonštrukciu realizovali Haličania. Množstvo nielen dokončovacích prác bolo prevedených takpovediac vo vlastnej réžii s využitím zamestnancov obce, či aktívnych pracovníkov. 3. júna obnovený domček slávnostne otvoril predseda BBSK Ing. Ján Lunter. Okrem slávnostného príhovoru bolo jeho úlohou aj dokončenie 3D hashtagu, ktorý niekoľko dní maľovali žiaci našej základnej i umeleckej školy pod vedením pani učiteľky Izabelly Najpaverovej.

Moje poďakovanie preto patrí všetkým, ktorí nám s obnovou strážneho domčeka pomohli. Osobitne sa chcem poďakovať pánovi Ladislavovi Kuruovi z Lučenca. Napriek tomu, že nie je Haličan, venoval nám bez nároku na odmenu veľkú časť svojej zbierky železničných exponátov. Bez neho by interiér domčeka bol omnoho chudobnejší. Podobne chcem za poskytnutie exponátov poďakovať aj pánovi Jánovi Lajtošovi z Tomášoviec, Mariánovi Zdechovanovi a pánovi Jurajovi Mitterovi. Nie je možné spomenúť každého menovite, zoznam tých, ktorí priložili ruku k dielu je dlhý a stále naň pribúdajú ďalší. Verím, že sa nám spoločne bude dariť okolie strážneho domčeka zveľaďovať i ďalej, pretože plány i možnosti, ktoré areál ponúka sú veľké.

Mgr. Alexander Udvardy
foto: Filip Mózer

Drobné opravy sa snažíme realizovať vlastnými pracovníkmi

Nemalý výpadok príjmov obce spôsobený koronakrízou výrazne zasiahol aj do našich investičných plánov. Najmä opravy menšieho rozsahu, či údržbu budov sa preto snažíme riešiť sami. Nielen financie sú však problém, ale aj chýbajúci pracovníci. Pozastavené poskytovanie príspevkov z úradu práce na zamestnávanie uchádzačov o zamestnanie oklieštilo naše možnosti na získavanie pracovnej sily. Popri udržiavaní čistoty v obci, kosení verejných priestranstiev či zvoze biologického odpadu sa i napriek tomu snažíme realizovať viaceré opravy. Začali sme so svojpomocnou opravou výtlkov, v ktorých ešte budeme pokračovať v ďalších lokalitách. Zároveň pracovníci obce zrealizovali plošné prelepenie strechy na budove TJ, výmalbe interiéru šatní, výmene všetkých spírch vrátane batérií a aj v súčasnosti prebieha obnova fasády na budove. Zrealizovala sa aj oprava schodov vedúcich od hlavného vchodu školy na atletickú dráhu. Koordináciou týchto menších stavebných prác je poverený zástupca starostu. Pokiaľ nám to financie i dostupnosť pracovnej sily dovoľia, budeme sa snažiť aj v týchto prácach pokračovať.

Mobilná aplikácia

Novinky z našej obce do Vášho mobilu. Predstavujeme Vám službu pre občanov: Mobilnú aplikáciu s názvom „V OBRAZE“.

Aplikáciu si môžete stiahnuť aj cez QR kódy:

- Prehľad aktualít z webu našej obce.
- Upozorní Vás na novo vložené správy.
- Dozviete sa včas o pripravovaných akciách.
- Prezeráť si fotografie alebo dokumenty z úradnej tabule
- Do aplikácie sa nemusíte registrovať, neposkytujete žiadne osobné údaje

► Fasáda na budove šatní.

► Nová stierka.

► Oprava nebezpečných schodov v školskom areáli.

► V sprchách pribudlo i chýbajúce vetranie.

► Obnovy sa dočkal interiér i exteriér budovy TJ Slovan Halič.

► Oprava zatekajúcej strechy.

— Obecná brigáda —

Vyskúšali sme spojiť sily
pre skrášlenie našej obce

Sinečné a teplé ráno 9. mája vylákalo brigádnikov pred obecný úrad, kde nás starosta roztriedil do jednotlivých skupín.

Moja skupina sa presunula ku krížu za pekáreň, kde sme zozbierali 8 vriec smetia, väčšinou handier a plastov a v lesíku, kde stojí pamätník SNP ďalšie tri vrecia.

Skupinka rodín s deťmi vedená predsedkyňou komisie životného prostredia Robertou Molnárovou čistila brehy

a okolie Tuhárskeho potoka. Zapojili sa aj najmenší brigádnici – detičky, ktorým rodičia trpezlivo vysvetľovali, čo určite do prírody nepatrí a ako jednotlivý odpad triediť do farebných nádob.

Partia haličských hasičov sa pustila do sadenia mladých stromčekov v parčíku

a na detském ihrisku. Keďže už dávno nepršalo a pôda bola suchá, bolo dosť náročné vykopať jamy pre stromčeky, ale zruční siláci sa úlohy výborne zhostili.

Naši športovci-futbalisti sa venovali skrášľovaniu futbalového areálu, konkrétne lavičky pre divákov dostali nové dosky a náter.

Všetci zúčastnení boli od-

menení výbornou pizzou, ktorú brigádnikom zabezpečil starosta obce.

Ešte odkaz pre tých, ktorí vyvážajú odpad za dedinu: kontajner na zmesový a stavebný odpad je umiestnený v areáli bývalej škôlky – oproti obecnému úradu.

R. Padúchová

- Mladé umelkyne pri tvorbe hashtagu.

Nové zásahové vozidlo sa tentokrát ušlo aj našim dobrovoľným hasičom

V daždívom štvrtkovom popoludní 18. júna sme si spolu s viacerými dobrovoľnými hasičskými zbormi z Banskobystrického kraja prevzali kľúče od nového zásahového vozidla Iveco Daily. Slávnostný akt sa uskutočnil v Banskej Bystrici za prítomnosti ministra vnútra SR Romana Mikulca, prezidenta Hasičského a záchranného zboru Pavla Mikuláška, prezidenta Dobrovoľnej požiarnej ochrany SR Pavla Celucha, riaditeľa Krajského riaditeľstva HaZZ v Banskej Bystrici Dušana Slúku, generálneho sekretára Dobrovoľnej požiarnej ochrany SR Vendelína Horvátha a primátora mesta Banská Bystrica Jána Nosku.

Nové vozidlá si z nášho okresu prevzali aj obce Divín a Mýtna. Nová technika bude určená na ochranu životov, zdravia a majetku obyvateľov, ako aj posilňovanie intervenčných kapacít na regionálnej úrovni v jednotlivých mestách a obciach Banskobystrického kraja.

Vozidlo bolo našej obci pridelené na základe žiadosti obce a vďaka obnoveniu činnosti nášho dobrovoľného hasičského zboru. Minister vnútra okrem iného ocenil prínos hasičov i dobrovoľných hasičov pri zvládnutí koronakrízy a zastavení šírenia tohoto vírusu. Vyslovil želanie, aby nastávalo čo najmenej takých situácií, ktoré by si zásah vozidla vyžadovali. To si, samozrejme, želáme aj my. S novým vozidlom a jeho výbavou však budeme na požiare či živelné udalosti opäť lepšie pripravení.

Zdroj: halic.sk

DHZ Halič

Rok 2020 je veľmi divoký čo sa týka počasia aj ochorenia COVID-19. Práve kvôli koronavírusu a opatreniam spojených s ním sa športový tím DHZ Halič nezúčastnil na žiadnych súťažiach. Pár súťaží je naplánovaných na august a september, pričom v našom tíme vznikla myšlienka organizovať novú súťaž pod názvom **Memoriál Ondreja Pivku** ako spomienku na bývalého predsedu DHZ Halič. Táto súťaž sa bude konať 15. augusta.

Len 17. júna sme sa dozvedeli skvelú správu a už 18. júna sme si boli vyzdvihnúť nové hasičské auto značky Iveco Daily v Banskej Bystrici. Veríme, že nám bude slúžiť, aby sme mohli pokračovať a napredovať v našej činnosti.

Z dôvodu nepriaznivých poveternostných podmienok sme 12. februára zasahovali pri spadnutom orechu na Zelenej ulici, ktorý bol popílený a odstránený z obecnej komunikácie. Další zásah nebol až tak dávno, keď prišli prívalové zrážky a 7. júna sme boli zavolaní na ulicu Hviezdoslavovu, kde vytopilo dva rodinné domy a bolo nutné odčerpanie vody zo záhrad. Riadime sa heslom „**Bohu na slávu a blížnemu na pomoc**“, a preto sa v prípade núdze neváhajte obrátiť na starostu obce alebo priamo na predsedu DHZ (Lukáš Hronec 0907 615 539).

Mgr. Kristián Fajčík

“ Kto včas dáva, dvakrát dáva

Gemelčíčka je jedna zo slovenských obcí v Bihore v župe Salaj v Rumunsku. Má rozlohu 42 km² a 99 % obyvateľov je slovenského pôvodu. Nehostinné kopce, vyššie ako 600 metrov nad morom, osídľovali pred viac ako dvoma storočiami drevorubači zo Slovenska. Prišli na pozvanie baróna Bánfyho, aby vyrúbali tamojšie listnaté lesy. Za prácu dostali pôdu, ktorú po výrube začali obhospodarovat'. Do dnešného dňa pracujú na svojich rozsiahlych pozemkoch, na strmých briežkoch kopcov. Pestujú hlavne zemiaky, chovajú kravy, svine, hydinu... V lete kosia, aby bolo v zime postarané o dobytok. V zimných mesiacoch sa ukazuje mínus 20. Napriek tomu sa tu žijúci Slováci vyberú každú nedeľu do kostola na bohoslužby v katolíckom chráme.

Len málokedy sa stane, že vynechajú návštevu kostola. V roku 2011, keď dedinku zavialo, sa nedalo ísť nikam. Vietor prefukoval sneh a čo ste odhrnuli, to bolo do hodiny zaviate. Nedalo sa ísť k lekárovi, na nákupy... Školské vyučovanie sa prerušilo. Všetci zostali doma. Hoci vtedy dedina ešte nemala asfaltové cesty, ak odhrňáč nebol pokazený, dalo sa prejsť po zasneženej kamenistej „úzkosmerke“ autom so založenými reťazami. Najčastejšie sa však chodilo pešo, v zime aj na traktore. Prečo o tom písať teraz v lete? Vtedy, v prírodou vynútenej izolácii sa obci dostalo pomoci „zhora“. Z prefektúry krajského mesta Zalau poslali novučičky odhrňáč snehu aj potraviny. V nedeľu na omšu šli do kostola skupiny susedov jeden za druhým tak, že sa prví chlapi, ktorí robili cestu snehom, striedali, lebo záveje mali viac ako pol metra. Prijemným prekvapením bolo, že po omši si mohli prevziať dary. Starší ľudia dostali potravinové balíčky a každá rodina jeden veľký dvojkilový chlieb. Bolo to krásne gesto a hrialo v tej chladnej zime.

Vtedy nikto netušil, že o pár rokov budeme skoro všetci v Európe sedieť doma kvôli vírusu, ktorý nepredvídateľne zavialo aj do Európy. Aj v Rumunsku boli prísne reštrikcie. Vychádzky na dve hodiny boli povolené len na zabezpečenie si základných potrieb: potravín, liekov a drogérie. Dôchodcovia, tak ako na Slovensku, mali vyhradený čas na nákupy. Boli to iba dve hodiny denne, od 11 do 13 hodiny. Každý občan, ktorý odchádzal z domu, musel mať pri sebe vlastnoručne podpísané potvrdenie, ktorého vzor si našiel na internete. Museli tam byť údaje odkiaľ a kam ide, kedy odišiel z domu, kedy príde nazad. Samozrejme, že museli nosiť ochranné rúška aj rukavice. Pokuty za nedodržanie času vychádzky a pohyb bez ochranných pomôcok boli vysoké. Začínali od 1000 do 5000 lei, v prepočte od 216 do 1080 eur.

Obyčajné rúško, ktoré mohli použiť viackrát opraním a vyžehlením, sa dalo kúpiť v lekární za 14 lei - 3 eurá. Rúško s respirátorom v lekární stojí 90 lei, teda 19,50 eura. Hoci na lazoch o potraviny nikdy nebola núdza, potrebovali si ísť kúpiť lieky, dezinfekciu aj rúška. Aj keď si gazdiné vedia upiecť domáci chlieb, kravičky dajú mlieko, bio bravčových výrobkov je dostatok a v špajzi sa vždy nájdu zásoby z minulých zaváraninových sezón, dobre by bolo padlo miestnym dôchodcom, keby im niekto bol priniesol, tak ako vtedy, v treskúcej zime, bochník chleba... Chlieb - znak toho, že na nás niekto myslí, že s nami ráta aj v budúcnosti, že mu na nás záleží. Prejav úcty i obáv o nás. Vyjadrenie solidarity. Gesto priateľstva.

Asi najpraktickejším darom a symbolom starostlivosti o „svojich“ v časoch „korony“ boli ochranné rúška, dezinfekčné prostriedky a gumené rukavice. Takýto sortiment na „kopcoch“ nikto nemal v zásobe. Našťastie, prvá vlna „korony“ medzi Slovákov do Rumunska nezavítala.

Vyhodnotenie dotazníkového prieskumu

Obec Halič v spolupráci s RNDr. Michalom Knapekom, Ph.D. pripravila **anonymné dotazníkové šetrenie na obyvateľoch obce za účelom mapovania názorov na rôzne aspekty kvality života v obci Halič. Dotazník dal Haličanom príležitosť vyjadriť ich názory na materiálne vybavenie ako aj kvalitu a dostupnosť služieb v obci.** Výsledky šetrenia tak prinesú pre obec dôležitú spätnú väzbu, ktorá bude využitá pri strategickom plánovaní rozvoja obce v ďalších obdobiach. Získané dáta budú zároveň použité v diplomovej práci (M. Knapek – Koncept Smart City v praxi), ktorej výsledkom bude okrem iného návrh konkrétnych chytrých riešení pre obec Halič v rámci moderného konceptu „Smart City“.

Čo do počtu išlo o najúspešnejší a najobsiahlejší prieskum verejnej mienky na území našej obce. Vrátilo sa nám 130 papierových a 49 online dotazníkov. V prehľadnom grafe sú znázornené odpovede na jednotlivé otázky.

Prečo taký dlhý úvod? Na Slovensku boli reštrikcie trochu iné. Výhodou bývania v Haliči je, že obchody nie sú pre nikoho z obyvateľov príliš ďaleko a v čase karantény boli v prevádzke. Napriek tomu vedenie obce zabezpečilo pre dôchodcov donášku potravín aj liekov, aby mohli zostať doma. Pracovníci úradu, vrátane starostu obce, Mgr. Alexandra Udvardyho, dvakrát priniesli dôchodcom ochranné rúška. Mladší v čase núdze nešetřili dobrým slovom, radou, pomocou s nákupom i donáškou potravín pre starších. Prejavmi čírej človečiny, ktorá môže v čase izolácie pomáhať prekonávať ťažké myšlienky, cítiť sa pre niekoho dôležitým a vytvárať kruh spolupatričnosti. Zo srdca ďakujeme.

Erika Fajnorová

Otázky položené v prieskume:

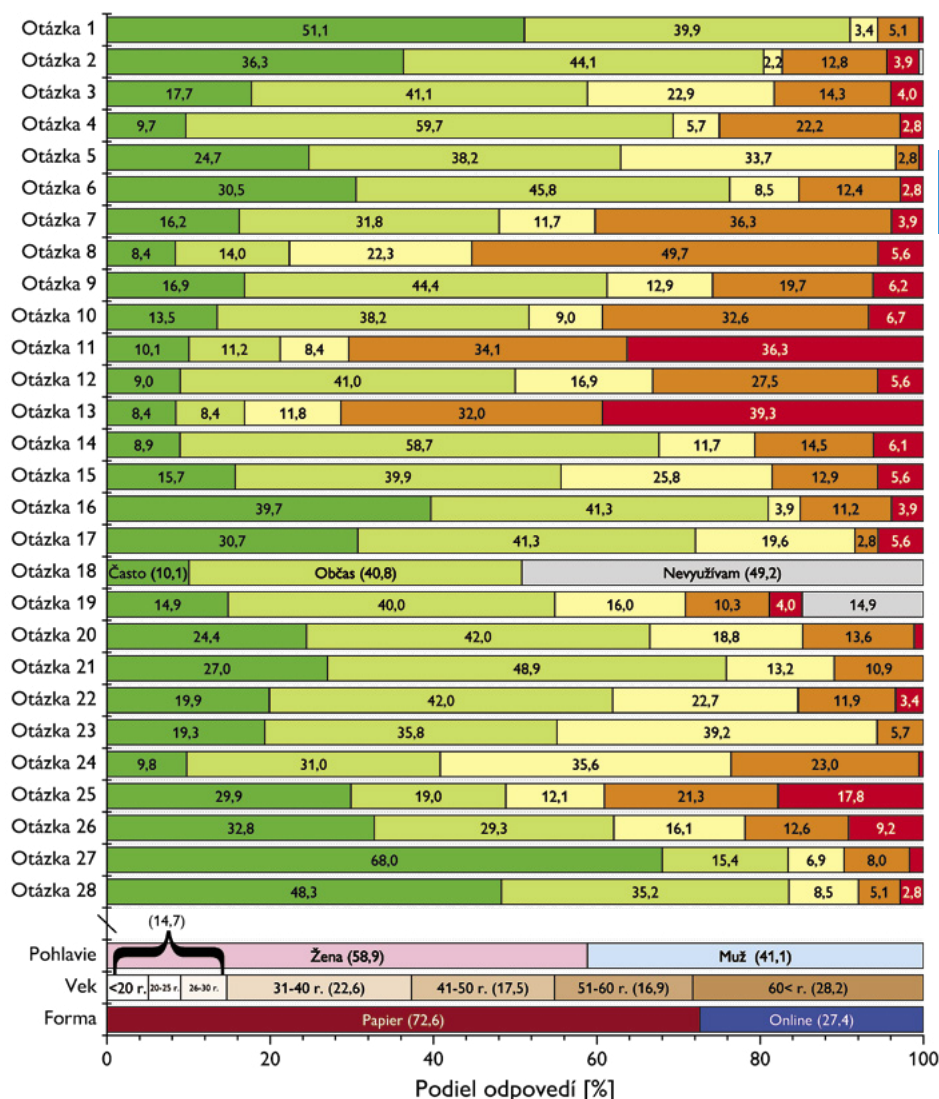
1. Považujete frekvenciu vývozu zmiešaného komunálneho odpadu za dostačujúcu?
2. Považujete frekvenciu vývozu separovaného komunálneho odpadu za dostačujúcu?
3. Dbá podľa Vás obec Halič dostatočne na environmentálne hľadiská kvality života v obci?
4. Považujete úroveň čistoty na verejných priestranstvách obce za dostatočnú?
5. Je podľa Vás frekvencia vývozu obecných odpadkových košov (napr. na Podzámockom námestí) dostačujúca?
6. Považuje množstvo parkovacích miest v centre obce za dostačujúce?
7. Považuje hustotu dopravy v obci za vysokú?
8. Považuje hladinu hluku v obci (obzvlášť v centre) za vysokú?
9. Považuje frekvenciu spojov hromadnej dopravy s mestom Lučenec a okolitými obcami za dostatočnú?
10. Považujete riešenie križovatky na Podzámockom námestí z pohľadu chodca/cyklistu za prehľadné a bezpečné?
11. Uvítali by ste na Podzámockom námestí z pohľadu chodca/cyklistu prítomnosť semaforov?
12. Považujete riešenie križovatky na Podzámockom námestí z pohľadu motoristu za prehľadné a bezpečné?
13. Uvítali by ste na Podzámockom námestí z pohľadu motoristu prítomnosť semaforov?
14. Ste spokojná/-ý s bezpečnostnou situáciou v obci?
15. Vykonáva podľa Vás obec dostatočné opatrenia k zvýšeniu bezpečnosti v obci (účinnosť kamerového systému a pod.)?
16. Ste spokojná/-ý s informovanosťou zo strany obce o dianí v obci (prostredníctvom miestneho rozhlasu, internetu, Haličských zvestí a pod.)?
17. Ste spokojná/-ý s efektivitou práce zamestnancov obecného úradu

(napr. pri posudzovaní Vašich žiadostí, sťažností a pod.)?

18. Využívate komunikáciu s obcou prostredníctvom internetu (email, Facebook a pod.)?
19. Považujete kvalitu, dostupnosť a prehľadnosť informácií a služieb poskytovaných obcou prostredníctvom internetu za dostačujúcu?
20. Považujete angažovanosť obce v oblasti športu (podpora športu, športové podujatia) za dostačujúcu?
21. Považujete angažovanosť obce v oblasti kultúry (knihnica, kultúrne podujatia) za dostačujúcu?
22. Považujete angažovanosť obce v sociálnej a zdravotnej oblasti (zdravotné stredisko, klub dôchodcov, sociálna výpomoc) za dostačujúcu?
23. Považujete angažovanosť obce v

oblasti vzdelávania (ZŠ s MŠ, podpora talentov) za dostačujúcu?

24. Považujete angažovanosť obce v oblasti využívania moderných technológií za dostačujúcu?
25. Využívali by ste bezplatné pripojenie k bezdrôtovej sieti (Wi-Fi) na Podzámockom námestí?
26. Uvítali by ste prítomnosť „chytrých“ lavičiek a/alebo autobusových zastávok na Podzámockom námestí (solárne panely – možnosť dobíjania mobilných zariadení, Wi-Fi, monitorovanie počasia, kvality ovzdušia a pod.)?
27. Považujete rekonštrukciu Haličského zámku a jeho prevádzku súkromnou firmou za pozitívum z hľadiska rozvoja obce?
28. Považujete celkové súčasné smerovanie obce za pozitívne?

Určite áno Skôr áno Neviem Skôr nie Určite nie Nevyužívam (Pokiaľ nie je uvedené inak)

“Nič nie je rýchlejšie ako roky”,
povedal Ovídius.

V cvale rokov sa nechce veriť,
že 9. augusta pred deväťdesiatimi rokmi
sa v Haliči narodila PhDr. Anna Borešová.

Plavovlasé dievčatko s nezbednými
kučierkami a nádherne modrými oča-
mi sa narodilo do starostlivej a milujú-
cej haličskej rodiny.

Rodiny jednoduchých pra-
covitých ľudí, ktorí vpeča-
tili do malého dievčatka
dva životné piliere – lás-
ku k vlasti a lásku ku kresťanským,
ľudským hodnotám. O tom, že rodina
povýšila ľudské hodnoty nad hodno-
ty mamonu svedčí fakt, že otec malej
Aničky neváhal predať stavebný poze-
mok v Lučenci, aby dvaapolročnému,
ťažko chorému dievčatku, umožnil
liečenie v Bratislave na detskej klini-
ke a následne rekonvalescenciu v tat-
ranskom Šrobárom ústave. Finančne
náročná liečba bola úspešná a otvo-
rila uzdravenému dievčatku brány
nezabudnuteľne krásneho detstva,
v ktorom sa prirodzene prepletali nie-
len hodnoty rodičov, ale aj ľudí z Ha-
liče, ako aj hodnoty a krásy haličskej
prírody. Toto viacnásobné posolstvo
detstva je trvalým, hrejivým žriedlom
vnútornej sily a vitality, ktorá je PhDr.
Borešovej tak vlastná dodnes.

Školský šlabikár otvorila v haličskej
škole. Prvé písmená a prvé neskúsené
ťahy rukou vystriedala postupne
oddaná čitateľská zanietenosť a
náruživosť objavovania najsilnejšej
ľudskej zbrane – múdrosti. A tak úpl-
ne logicky nasledovala Meštianska
škola a Štátne gymnázium v Lučenci,
v ktorom maturovala v roku 1949
v triede prof. Michala Petiana.

Európou v tom čase lomcovali ťažké

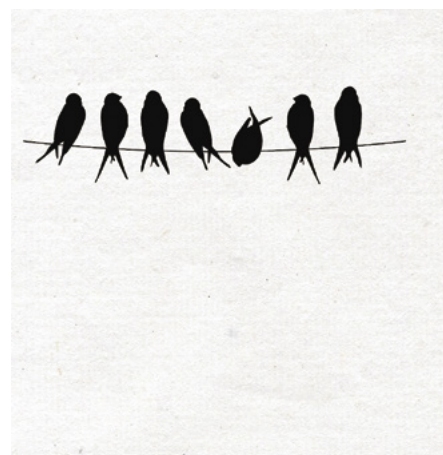
povoynové roky, ktoré dali nádejám
a plánom do budúcnosti iný smer ako
pôvodne zamýšľala. Klasické vyso-
koškolské denné štúdium nahradila
diferenciálna maturita na Učiteľskom
ústave v Banskej Bystrici a tzv. „diaľko-
vé“ štúdium, počas ktorého Dr. Bore-
šová vykonávala učiteľskú prax v Ábe-
lovej (Neúplná stredná škola), Lučenci
(Stredná priemyselná škola stavebná)
a v Lovinobani (Základná škola). Skíbe-
nie povinností študentky na Pedago-
gickej fakulte v Bratislave a učiteľky na
uvedených školách bolo náročné, vy-
žadujúce nezlomnú vôľu a pevné pre-
svedčenie o zmysluplnosti jej aktivít.
Zložitosť situácie umocnil fakt, že sa
medzitým stala manželkou a matkou.

Po promóciách sa v roku 1957
presťahovala s rodinou do
Bratislavy, kde nastúpila na
Ústav pre telesne chybných v Brati-
slave na Patrónke (dnes Domov soci-
álnych služieb pre deti Rosa). Možno
to bola neviditeľná ruka osudu, ale
v práci a v ďalšom náročnom štúdiu
špeciálnej pedagogiky čerpala z osob-
ných skúseností, ktoré získala ako die-
ťa pri svojej obetavej rodine. Sama na
tieto roky spomína takto: „Tým, že som
bola skutočne vytúženým dieťaťom,
hneď od narodenia ma obklopovala
veľká láska, ktorá sa pravdepodobne
so zdedeným sociálnym cítením a sú-

citom hlboko vryli do mojej osobnosti.
Nie čudo, pretože nad mojou kolískou
namiesto rozprávkových sudičiek sa
skláňal aj úplne negramotný hluch-
nemý, ktorý i keď nie ako pokrvný člen
rodiny, predsa len do našej rodiny
patril, keďže jeho rodina ho odmietla.
Vyrastala som teda v prostredí, kde sa,
najmä zo strany starého otca hlásala
láska a súcit k biednym, k postihnu-
tým a všetkým tým, ktorí potrebovali
pomoc.“

Po trinásťročnom pôsobení na
škole pre telesne postihnu-
tých konkurzným pokračova-
ním nastúpila na Pedagogický ústav
v Bratislave (Kabinet defektológie),
ktorý sa stal súčasťou Inštitútu špe-
ciálnej a liečebnej pedagogiky (IŠLP)
na Filozofickej fakulte Univerzity Ko-
menského v Bratislave. Pozíciu vyso-
koškolskej učiteľky opuncovala ďal-
ším štúdiom a rigoróznou skúškou
(PhDr). V práci vysokoškolskej učiteľky
sa naplno prejavili nielen jej odborné
kvality, ale aj jej zmysel pre riadenie
a organizáciu – pôsobila dlhé roky ako
zástupkyňa vedúceho katedry prof. Ju-
raja Brťku.

Jej celoživotná práca a nezlomná
obetavosť pre špeciálnu pedagogiku ju
prirodzene predurčili do funkcií v špe-
ciálno-pedagogických spoločnostiach

s pôsobnosťou v rámci celého Česko-slovenska. Svoje skúsenosti pretavila do nespočetného množstva odborných článkov v domácich a zahraničných časopisoch, aktívne sa zúčastnila sa mnohých vedeckých sympózií a konferencií (Praha, Karlove Vary, Berlín, Moskva, Budapešť), pôsobila ako členka redakčnej rady celoštátneho časopisu *Otázky defektológie*, venovala sa aj prekladateľskej činnosti z maďarčiny a ruštiny v odbore špeciálnej pedagogiky. Jej celoživotné úsilie bolo ocenené mnohými ďakovnými listami, plaketami a vyznamenaniami – medzi najvzácnejšie patrí Bronzová a Strieborná medaila Univerzity Komenského v Bratislave.

Duch čínorodosti ju neopúšťa ani dnes, aktívne sa zaujíma o dianie doma i vo svete, prostredníctvom sociálnych sietí živo komunikuje s rodákmi, s precíznosťou jej vlastnou prispieva do Haličských zvestí. Spomienky spojené s najkrajším miestom na svete – s Haličou – dostali reálne kontúry v knihe *Lastovičky sa vrátili*.

Milá naša PhDr. Anna Borešová, Vaša práca s postihnutými deťmi, hoci bola pretkaná ľudskou bolesťou, bola zároveň ostrovom nádeje lásky, radosti, dobra a ľudskosti. Jar a leto svojho života ste vyplnili poctivou prácou pre tých najzraniteľnejších, teraz, v jeseni Vášho života, Vám Vaši najbližší – dve dcéry, tri vnúčatá a dve pravnúčatá – vracajú lásku ako živú vodu, ako liečivý balzam, ktorý pomáha niešť neľahkú nošu rokov na Vašich pleciach. Dovoľte mi, aby som v mene svojom i v mene Haličanov prispel malou kvapkou do tej živej vody so želaním zdravia, šťastia, pohody a s konštatovaním, že sme na Vás hrdí a že Vám za všetko ďakujeme!

Mgr. Alexander Udvardy, starosta

Jeden prázdninový deň u dedka a babky v sedemdesiatych rokoch

Kedže rodičia boli zamestnaní, trávila som skoro celé prázdniny u babky a dedka v ich domčeku bez vodovodu, na dvore plnom zvierat, v záhrade, v sade na poliach. Náš dedko bol stolár a babička nebola nikdy nikde zamestnaná, pretože sa neustále starala o množstvo viníc, polí, záhumienky a záhrady.

Ráno sa vždy vstávalo skoro, lebo sa bolo treba postarať o zvieratá, nakrmiť, vyčistiť. Po rannej hygieene v bielom lavóriu na dvore nám starká ponúkla na podstienke raňajky. Väčšinou to bolo chleba s maslom a medom, domácim lekvárom, alebo s letnými, sypkými, bielymi jablkami. Vôňu čaju, ktorý nám navarila z bylín cítim doteraz. Pripravila ho s medikom a citrodekom, ale sme si veľmi často pochutnávali aj na instantnom čaji: Expreso tea, ktorý bol výborný studený aj teplý. Chlieb sa doma už nepiekol. Stáli sme naň v rade pred Jednotou, a kým sme prišli domov s voňavým a chrumkavým chlebičkom, poobhrýzali sme celý krajík. Doobeda pracovali starcovci na políčkach. Nám rozprestrelí na trávnu deku a my sme šli šaty pre bábiky zo zvyškov látok, z ktorých starká tkala domáce „pokrovce“. Poznali sme všetky kvetinky, rastúce na kraji obilných polí: stračiu nôžku, klinček, vlčí mak, divé sirôtky, často sme si z nich vili pestrofarebné venčeky. Starká nás naučila rozoznávať bylinky a trávy, z ktorých sa dal uvariť liečivý čaj. Dodnes zbierame napr. myší chvostík, harmanček alebo zemežlč. Dedko nám zase napríklad vyrozprával, že keď sa kukučka nazobká čerstvo vyrasteneho žitka – začne kukať a keď vy-zobká v lete už jeho zrnko – zamĺkne a už nekuká.

Na obed sa jedávali jedlá ktoré sa uvarili rýchlo. Nepamätám si, žeby som niekde inde jedla vývar z mladých holubov, babička nám ho pripravila s láskou a kopolou zeleniny. Dusená roztlčená fazuľa už tiež nie je bežnou obedňajšou pochúť-

kou. Keď sme mali chuť na sladké, starká vymiešala žltka s práškovým cukrom a maškrtka bola na svete.

Niekedy nám dedko dal korunku, dve a hneď sme s nimi utekali do cukrárne v susednej ulici na zmrzlinu, ktorá bola buď vanilková alebo čokoládová, pretože iný druh tejto ľadovej pochúťky veru nebol.

Poobede sme sa hrali s deťmi na ulici. Vyhadzovanú – keď zakričíš meno a dotyčný musí loptu chytiť, „Kráľu, kráľu daj vojačka“, donekonečna sme skákali gumu, alebo roztáčali švihadlo a tak ho preskakovali. Bežne som od starkej dostala hubovú polievku, lebo keď ma poslala po starkého do krčmy, tak som si sadla ku starým chlapom za stôl a hrala s nimi mariáš, keď nemali štvrtého hráča.

Starký nám všetkým povyrábal drevené chodúle, padali sme z nich ako hrušky. Kolená sa v lete nestihli zaceliť. Skoro všetky letné dni sme trávili vonku, do izby k televízoru sme zasadli len v čase večerníčka k Lolkovi a Bolekovi, No počkaj zajacovi či Krtkovi.

Veľmi rada si spomínam aj na bábkovú rozprávku „Dobrodružstvá Budzogaňa-zbojníckeho kapitána“, detský seriál „Nikto nie je doma“, Pipi dlhú pančuchu“ a „Rachotilkovia“, hudobné relácie „Zlatá brána“ alebo „Ujo Doremifák“.

Čarovné letné večery sme tiež trávili vonku pri praskajúcom ohníku. Tešili sme sa na pečené zemiačky v pahrebe so soľou a maslom, alebo voňavú, pečenú kukuricu. Spoločnosť nám robili malé lietajúce lampášiky- svätotjánske mušky, ktoré sa znenazdania zjavili a následne stratili v tme.

Kto z Vás by sa vrátil do sladkého bezstarostného detstva? Vraciam sa do neho veľmi často aspoň v spomienkach...

Renáta Padúchová

Osobnosti Haliče

Predstavujeme vám tie osobnosti, ktoré sa buď narodili v Haliči alebo žili, prežili tu viacero rokov a zanechali po sebe kus poctivej práce nad rámec svojich povinností.

Pri príležitosti 75 rokov od smrti nášho rodáka pána farára:

FRANTIŠEK REHANEK

(17. 9. 1877, Halič – 2. 8. 1945, Podlužany).

Narodil sa rodičom Jánovi Rehanekovi (1852, Halič – 1924, Halič) a Márii rod. Lekárovej (1854, Halič – 1912, Halič). Ján Rehanek bol v roku 1876 evidovaný ako správca hornej fabriky t. j. čo bola hore v meste, kúsok od Solného úradu. Hneď vedľa hornej fabriky boli aj byty zamestnancov, v ktorých bývali aj Rehanekovci. Dnes je to na ulici B. S. Timravy. Tento dom ako aj bývalý kaštieľ už neexistujú. Sú tam postavené po 2. sv. v. nové domy. Rehanekovci mali osem detí, z ktorých boli 6 chlapci a dve dievčatá. František sa narodil ako prvorodený. Pre zaujímavosť ešte treba dodať, že starý otec farára Františka Rehaneka prišiel z Česka. Volal sa František Rehanek (asi 1810, Frýdek Místek – 1880, Halič). Tu sa usadil aj oženil a bol tiež od roku 1845 akcionárom fabriky. Býval tiež v bytoch pri hornej fabrike. Ale vráťme sa späť ku farárovi Františkovi Rehanekovi. Základnú rímsko-katolícku ľudovú školu chodil v Haliči. Základné vzdelanie mu dobre dali hlavne učitelia a to Ferdinand Paulovszky (o. i. maďarčinu) a farár Žigmund Miessl (náboženstvo). Teologické štúdium absolvoval v Ostrihome v rokoch (1896 – 1900). Za kňaza bol ordinovaný 22. júna 1900 v kostole svätého Štefana v Ostrihome biskupom Jozefom Boltizárom. Ako kaplán pôsobil v Topolčanoch (1900) a v Tekovských Trs-

ťanoch (1901). V roku 1907 bol už správcom farnosti Banská Belá. Rok na to už bol tu aj farárom. Ďalej ako farár pôsobil v Tekovských Trstánach (1910) a v Meleku (1913). V roku 1918 vykonával funkciu zastupujúceho dekana Vrábeľského dekanátu a v roku 1935 sa stal samotným dekanom tohto dekanátu. Ďalej pôsobil ako farár v Sládkovičove *niekdajší* Diasek

(1930), v roku 1936 už bol dekanom Sereďského dekanátu a ako farár v Kubáňove (1942). Dôstojný otec František Rehanek zomrel 2. augusta 1945 na zápal pľúc v Podlužanoch (farnosť Hronské Kosihy), kde bol aj 4. 8. 1945 pochovaný.

Zo zachovaného richtárskeho protokolu obce Stará Halič sa dozvedáme o jeho primičnej svätej omši. Richtár Ján Žigo v roku 1900 píše... „aj v tomto roku bola veľká radosť v našej celej farnosti. Prvého júla mal náš rodák, že ako nový mladý kňaz Rehanek František, prvú svätú omšu v Gáčskom kostole, nám dal všetkým ľuďom sväté požehnanie a každému obrázok na pamiatku, aby každý veriaci pamätali jeho prvú svätú omšu. Svätú kázeň mal lučenský veľkomožný pán kanoník Valihora Ján. Bolo tam ukutne veľa ľudí, myslím, že okolo 800 duší“.

Literatúra:

- Fízel, P., kniha Farnosť sv. Juraja v Starej Haliči, vydalo rím. kat. farský úrad v S. Haliči, 2019, s. 87
- Súkromný archív Hikker, J.

- Asi rok 1907. **Zľava hore:** Mária Rehaneková vyd. Tomašovičová / dcéra/, Ján Rehanek ml. /syn/, František Rehanek /syn – farár/, Emil Rehanek /syn/, Jozefína Rehaneková /dcéra/. **Zľava dole:** Anton -Ede Rehanek /syn/, Ilonka Rehaneková rod. Igasz (manželka Jána Rehaneka ml.), Mária Rehaneková rod. Lekárová /mama/, Ján Rehanek st. /otec/, Anna Rehaneková rod. Čabová /manželka Emila Rehaneka/, Ľudovít Rehanek /syn/. **Poznámka:** chýba na fotke Eduard Rehanek /syn/ (1884, Halič - 1895, Halič).

Mlynárstvo v Haliči

O bilný mlyn na vodný pohon bol v minulosti v takmer v každej dedine. Halič /Gács/ dlhé obdobie bola významnejšia ako väčšina Novohradských obcí, ktoré získali postavenie mesta. Toto nám nechá tušiť aj krátky opis Vályi Andreja z roku 1796 : „Mesto v Novohradskej župe, ktorého pánom je urodzený pán gróf Forgách /poznámka autora: Anton I./, obyvatelia sú katolíci, leží na ¼ míle od Lučenca, postavené na pôvabnom mieste, zdobené a obohacované rôznymi fabrikami, aj poštu majú v ňom. Hranice má stredné, súkenka, papie-reň a aj mlyn má, vlastnosti má lepšie ako Balašské Ďarmoty /Balassagyarmat/, les má veľký, prvotriedny.“

Z novín Lučenec a jeho okolie, 28. júna 1885, 2. p. sa dozvedáme nasledovné informácie: Halič je rozhodne priemyselným mestom, je tu súkenka a fabrika na výrobu kobercov, má umelý mlyn, má viac ako 100 hrnčiar-ských rodín, ktorí gravitujú na Dolnú zem. Svoj tovar predávajú v oblastiach obývaných Maďarmi., Slováci obývajúci Hornú zem sa väčšinou zaoberajú chovom oviec, stáda oviec dopĺňajú z Dolnej zeme.

Z knihy Stará Halič monografia sa dozvedáme toto o mlynárstve: **Na Haličskom panstve ich bolo až 5. Mlyny patrili zemepánom Lošonciovcom a neskôr dedičom Forgáchovcom, ktorí ich zvyčajne ako uvádzame už vyššie dávali mlynárom do dlhodobého prenájmu za poplatky. Úlohou mlynára bolo spracovať obilie na múku a iné produkty.**

Dňa 20. júla 1552 panovník Ferdinand I. povolil Štefanovi Lossonczymu dedenie majetku po praslici (ženský potomok) pre dcéru Annu Lossonczyovú. V rokoch 1554 až 1593 bola u nás turecká expanzia. Turecký

daňový súpis v roku 1554 pre obec Halič v rámci sečianskeho (Szécsény) sandžaku vykazuje 15 port (mužov ženatých 41, slobodných 11). Pri platení dane (hane) okrem iných daní je uvedený aj mlyn lštóka s dvomi kolesami a zaplatil 150,- akče (a.). Akče (turecky) – strieborná minca, základná peňažná jednotka v Osmanskej ríši do konca 17. storočia. 66 a. = 1 uhorský floren. Viď. Drenko, J., Monografia Halič, 1999, str. 23 a 24.

Poznáme Urbár Lossoncziovských majetkov z panstiev Halič, Sečany a Somoskő z roku 1596. Rod Lossonczy vymrel v mužskej línii Štefanom Lossonczym. Urbár sa vzťahuje na majetky jeho dcéry Anny. V dobe spísania Urbára bola už Anna (vydala sa za Žigmunda II. Forgácha v r. 1589 v Haliči) už mŕtva. Z Urbáru možno sledovať postavenie poddaných vlastne od polovice 16. storočia do roku 1596, ktoré spísal Ján Zykzaon. Z Urbáru vyberáme: v chotári zbúraného haličského hradu, ktoré je majetkom zemepána, sú 2 lúky, kde sa môže urobiť 8 vozov sena, Na potoku (dnes t. j. rok 2020 Tuhársky potok) je dvojkoľosový mlyn, z ktorého 1/3 mýta z mletia prislúcha pánu farárovi zo Starej Haliče. Avšak jedno koleso už nemelie pre zemepána poznámka - zdá sa, že jeden mlet pre gazdov. Pri hradnom plote je zanedbaný rybník strednej veľkosti. Asi ryby sa chovali pre panskú kuchyňu. Ďalej tu boli oráčiny zobraňované od poddaných, kde bolo možné zasiať 8 a 8 košických meríc, ktoré však po smrti Š. Lossonczyho jeho manželka Anna Pekryová vrátila želiarom, ktorí mali tzv. vnútorné pozemky. Pre dodávanie ošípanej zemepánovi, bol poverený mlynár z Haliče. Viď. Drenko, J., Halič Monografia, 1999, str. 24, 27

Na Tuharskom potoku v miestach kde je výpusť vody z haličského rybníka priamo do tohto potoka asi 10

metrov nižšie smer dole tokom sa nachádzal mlyn /dolný mlyn/ ktorý patrili Haliči a jeho panstvu. Tento mlyn v súčasnosti už neexistuje. Zostali po ňom akurát na jednom aj druhom brehu kde niekedy tento mlyn stál, murované steny. Na neďalekej lúke zo strany rybníka v blízkosti bol dom porybného. Na druhej strane Tuharského potoka bola v blízkosti veľká záhrada /rajská /, kde pre panstvo sa pestovala zelenina aj kvety. Mali tam aj vykurovaný skleník /19. storočie/. Kúsok odtiaľ smer Tomášovce je časť, ktorú volajú „Gašparka“, odkiaľ po dlhé roky brali kvalitnú hrnčinu /hlina /.

Z výpisu mlynárov /dolný mlyn/ uvádzame: Ján Lazár (1724), Vavrínek Semeri (1749), Michal Tomka (1821), Jozef Benedik (1823), František Lacko (1828), Ján Knoška (1833), Matej Edlman (1834), Ján Schwarcz (1851), Michal Klúka (1855), Ján Paulus (1856), Ján Rajzinger (1871), Jozef Hoffmann (1877), Jozef Zmitko, Štefan Viktori (obaja 1879), Ondrej Knechta (1880), František Gaál (1883), Karol Gašpár (1886), Štefan Krnáč (1935).

Autor: Ján Hikker Halicki

Literatúra: archív J. Hikkera

“BÚČOVSKÝ KO(RO)NCERT “*leto* 2020

Obec Halič
Vás pozýva

GOTTforever ČR-SR

KORD Lučenec

15.8.2020 od 17:30

športový areál ZŠ s MŠ v Haliči

o 16:00

Pred koncertami sa odohrá priateľské futbalové derby
starých pánov Haliče a Starej Haliče

Vstupné 3 €
Haličania zdarma

12

GOTT forever interview s Dežkom Barim

Revivalová kapela GOTT forever vystúpi v našej obci 15.8.2020, tak som položila zopár otázok frontmanovi skupiny Deziderovi Barimu:

Kedy a ako vznikla skupina GOTTforever?

Kapela GOTT FOREVER vznikla v decembri r. 2019 po úvahe s mojim kolegom **gitaristom**, že by sme mohli urobiť projekt pre ľudí, aby si mohli zaspievať a zaspomínať na krásne pesničky a hity od tak veľkého speváka a človeka ako je maestro Karel Gott.

Kto sú jej súčasní členovia?

Naša kapela je zložená z 7 členov a

všetci sme zo Stredoslovenského kraja.

1. Spevák: Martin Vetrák - BREZNO - Finalista Česko-Slovensko ma Talent, kde skončil na 2. mieste.

2. Speváčka: Dominika Oláhová - BUŠINCE - veľmi nadaná speváčka, o ktorej ešte budeme viac počuť v hudobnej sfére.

3. Norbert Jerguš - Bicie nástroje - HORNÉ PLACHTINCE - pôsobil ako člen v kapele Petra Cmoríka.

4. Bohuš Binovský - gitara, trumpeta - VLKANOVÁ - dlhodobo účinkoval ako profesionálny hudobník vo vojenskej posádkovej hudbe v Banskej Bystrici, ďalej

ako učiteľ hudobnej školy a člen tanečnej skupiny.

5. Peter Bari - LUČENEC - piano, synthetiser - dlhodobo pôsobil na výletných lodiach.

6. Robko Onderík - ZVOLEN - percusie, conga, bonga. Veľa rokov pôsobil v Španielsku v LATINO Band.

7. Dezider Bari - LUČENEC - bassgitarista. Dlhodobý som hrával v zahraničí: Nemecko, Švajčiarsko, Rakúsko, výletné lode okolo sveta.

Kolko maistrových pesničiek máte v repertoári?

Náš repertoár je zostavený z tých najväčších hitov. Je to cca.60 pesničiek.

Ako sa Vám páči v Haliči?

Halič je veľmi pekná obec, kde mám veľa známych a kamarátov. Ja osobne som ako mladý chlapec začal hrať v prvej kapele s chlapcami z Haliče v roku 1988-1989, ešte ako 17-ročný pred základnou vojenskou službou. Dodnes si ich veľmi vážim...

Dežkovi Barimu ďakuje za odpovede
Renata Padúchová.

GOTT
FOREVER

O skupine PREMIER

*“V mládí jsem se učil hrobařem,
jezdit s hlínou jezdit s trakařem,
kopat hroby byl můj ideál.”*

Určite skoro každý pohmkával tieto známe slová z pesničky českej pop-roc-kovej kapely Premier.

Kapelu založili v Zlíne v roku 1992 Daniel Hrnčířík (basová gitara) a Jaroslav Bobowski (spev).

Súčasní členovia skupiny Premier:

Jarda Bobowski – spev, akustická gitara

Daniel Hrnčířík – basová gitara

Jaroslav Mikoška – gitara, keyboard

Daniel Wolczik – bicie nástroje

Najznámejšie pesničky:

- Hrobař
- Hospodská
- Do sudu
- Hlupáku, najdu tě

Skupina vystúpi v sobotu 15. augusta v športovom areáli ZŠ s MŠ v Haliči.

Renata Padúchová

OBEČNÁ KNIŽNICA

Radi by sme Vás informovali, že na základe úspešného projektu „VEZMI DO RÚK KNIHU, MOBIL A TABLET ODLOŽ NA POLIČKU“, obecná knižnica v Haliči získala finančné prostriedky vo výške 2.000,-€ na nákup nových kníh.

Projekt finančne podporil Fond na podporu umenia. Realizácia projektu prebieha od 01.07.2020 do 30.06.2021.

u. fond
na podporu
umenia

Svetoznáma sopranistka Andrea Danková verme, že zaspieva i v Haliči.

Podklady pre uverejnenie tohto článku boli získané z dostupnej internetovej stránky, z rím. kat. matriky v Starej Haliči a z osobných údajov od zainteresovaných osôb. Súhlas pre jeho uverejnenie nám dala sama sopranistka, pani Andrea Danková ktorej rané detstvo je spojené s Haličou.

Narodila v Lučenci, pokrstená bola dňa 7. marca 1970 v Haliči. Rodičia Marta Danková rod. Ivánová (1947, Halič), otec Anton Danko (1949, Levice – 2005, Žarnovica) sa zosobášili v Haliči 27. augusta 1969. Spolu so starými rodičmi žili prvch päť rokov v Haliči. Bývali na Lipovej ulici, v terajšom dome Bystrianskovcov. Starí rodičia boli známi, lebo vlastnili obchod s potravinami i v Starej Haliči. Boli to starí rodičia z matkinej strany: Pán Jozef Iván a Marta, rod. Voglová. Práve starý otec naučil Andrejku prvé ľudové piesne, vedel totiž krásne spievať, ako nám prezradila Andrejka.

Toho času žije so svojim manželom a dvomi deťmi v Bratislave. K jej záľubám patrí: spev, rada varí, plávanie a samozrejme cestovanie. Rada si zamaškrtí na dobrom jedle, dobrej husacej pečienke či rybách.

Základnú školu vychodila v Žarnovici, tu navštevovala aj na hodiny klavíra, neskôr ju posunul tenže učiteľ na druhú hudobnú školu v Žiari nad Hronom, kde chodila dvakrát do týždňa.

Štúdiu spevu pokračovala na Konzervatóriu v Žiline a na VŠMU v Bratislave, neskôr v Ríme. Na viacerých medzinárodných súťažiach získala prestížne ocenenia: v Taliansku („Cascina Lyrica“ v Pise a „Totti dal Monte“ v Trevisi), získala štipendium Klubu priateľov Viedenskej štátnej opery. Na Slovensku vyhrala súťaž M. Schneidra – Trnavského.

Debutovala v opere SND v roku 1994 ako Mimi. Bratislavskému publi-

ku sa predstavila vo viacerých úlohách ako: Micaela, Liu, Desdemona, Violetta, Amelia, Elvira, Elena, Mařenka a Luisa. V Prahe ako Mimi a Elvira v Národnom divadle.

Pravidelne hostuje na mnohých svetových operných scénach: v Teatro alla Scala v Miláne v Benátkach, Bologni, San Franciscu, Madride, Londýne, Štrasburgu, Turíne, Buenos Aires, Graz, Lisabone, Palerme, Lyone, Bukurešti, Tokiu..

Spolupracovala s viacerými svetoznámymi dirigentmi ako: Sir Colin Davis, Daniele Gatti, Lothar Koenigs, Marco Armiliato, Ivor Bolton, Jiří Bělohávek, Kent Nagano, Juraj Valčuha. Ako Violetta debutovala v produkcii slávneho Franca Zeffirelliho v Teatro Verdi v Bussete a Ravenne v hudobnom naštudovaní Plácida Dominga. Ako *Káťa Kabanová* a *Jenůfa* sa predstavila v produkciách renomovaných režisérů – Roberta Carsena (Madrid, Štrasburg, Palermo, Turín) či Alvisa Hemranisa (Brusel, Bologna), spolupracovala tiež s Hugom de Ana (Benátky, Bologna, Treviso), Grahamom Vickom (Lisabon), či s Grischom Asagaroffom (Bukurešť).

Ako sme sa dozvedeli od samotnej pani A. Dankovej mala spievať tento rok 11 predstavení v Deutsche Staatsoper Berlin. Ďalej mala mať koncerty vo Viedni s Viedenskou filharmóniou ako aj Aidu v SND u nás v Bratislave. Či sa to udialo v tejto nepriaznivej dobe, keď vo svete šarapatila pandémia zistíme až po osobnom stretnutí s ňou. Kedy to bude? Verme, že ešte tohto roku v decembri.

Ing. J. Hikker a E. Novák

Haličskí turisti na Kráľovej holi

Druhý júlový týždeň patril tradične letnému turistickému táboru. Napriek zložitej situácii spojenej s pandemiou sa situácia vyvinula pozitívne a po uvoľnení opatrení sme sa rozhodli vyraziť do našich krásnych hôr.

V pondelok ráno sme sa stretli na OÚ v Haliči, kde nás privítal predseda KST Sokol Halič Paľko Jonáš. Po vypočutí informácií a pokynov sme naložili batožinu a vyrazili za novými dobrodružstvami. Cesta pomaly ubiehala a 31 detí netrpezlivo pozeralo cez okná autobusu na krásy okolitých dolín a vrchov. Po príchode do hotela v Telgárte sme sa ubytovali na izbách a informovali mladých turistov o zásadách bezpečnosti, hygieny a správania sa v prírode. Hneď po obede sme sa vybrali na nenáročnú „túričku“, aby sme nohy privykli na nadchádzajúce výstupy. Namierili sme si to okolo známeho Telgártskeho a Chmarošského viaduktu až k prameňu Hrona.

Ďalší deň nám počasie neprialo a tak sme zorganizovali kultúrno – športový program plný zábavy a hier. Azda najviac sme sa zabavili pri hre Mestečko Palermo, stolových hrách a po vyčasní pri orientačnom behu v teréne, kde o víťazoch rozhodli okrem fyzickej zdatnosti a rýchlosti aj vedomosti a um. Deti prechádzali rôznymi stanovišťami, riešili úlohy, radili sa a pomáhali si. Po dobehnutí všetkých skupín nasledovalo prekvapenie v podobe návštevy neďalekej meteorologickej stanice. Tu nás čakalo množstvo zaujímavých prístrojov a nových poznatkov o zaznamenávaní dát, meraní teplôt, sile vetra, dĺžke slnečného svitu a podobne. Pochopiteľne sme sa opýtali na predpoveď na ďalší deň, ktorá bola oveľa optimistickejšia ako tá dnešná. Po zážitkoch z meteorologickej stanice nám Viktória Hikkerová prednášala o zásadách prvej pomoci a tak sme sa dozvedeli množstvo užitočných a praktických rád. Večer patril vyhodnoteniu orientačného behu a súťaží, kde všetky deti dostali darček podľa získaných bodov.

Vstredu sme sa prebudili do slnečného rána a plní entuziazmu vyrazili dobiť najvyšší vrch východnej časti Nízkych Tatier, Kráľovu hoľu (1946 m). Rozdelili sme sa do skupín podľa výkonnosti a vyrazili zdolať prevýšenie 1000 výškových metrov. S prvou skupinou vyrazili vedúci Milan Paľaga a Peter Ondris, druhú skupinu viedla Danko Václaviková s Viktóriou Hikkerovou a tretia najmladšia skupina vystupovala pod vedením Pavla Jonáša s Martou Bobáľovou. Cesta bola náročná, ale o tom, že deti vládali svedčí výstup celej prvej skupiny až na samotný vrchol v čase kratšom ako uvádzala turistická tabuľa za čo všetkým deťom patrí veľký obdiv. Na vrchole sme si vychutnali panoramatické výhľady na Spiš, Liptov, či Vysoké Tatry, ktoré navždy zostanú v našich srdciach. Druhá skupina si počínala rovnako dobre, vyšla takmer na vrchol, avšak z dôvodu zvýšenej veternosti po rozumnom úsudku vedúcich nepokračovali na Kráľovu hoľu, ale z prameňa Zubrovice na Predné sedlo a do doliny. Tretia skupina najmenších turistov bola najstatočnejšia a okrem výstupu stihli uskutočniť aj smútočný obrad pochovania mŕtveho vrabca, ktorého predošlé skupiny či už z nevšímavosti, alebo ľahostajnosti obišli bez zastavenia. Tak či tak všetci sme šťastne dorazili do Šumiaca, do múzea zvoncov, kde nám pán Mikuláš Gigac zaspieval a zahral na hudobných nástrojoch.

Vo štvrtok sme po mnohých prejdenných kilometroch cítili ťažké nohy a tak sme sa rozhodli sadnúť do vlaku a prejsť unikátnou Telgártskou slučkou, jedinečnou nielen na Slovensku. Vysadli sme až v Slovenskom raji pri Palcmanovej Maši, kde sme sa člnkovali, zahrali na indiánov, pochutali si na výborných nanukoch a pokračovali v turistike do Stratenej po pri Stratenskej píle, aby sme si mohli vychutnať tunely a už spomínanú najkrajšiu technickú stavbu z opačnej strany. Posledný večer Pavol vyhodnotil tábor a samozrejme nechýbala ani hudba, tanec, spev a diskotéka pokiaľ nohy vládali, alebo presnejšie pokým nás hostia na hoteli vládali počúvať.

Čas nezastaviteľne plynul a posledný deň sme sa rozhodli naplniť adrenalínom. Namierili sme si to opačným smerom k ceste domov a zastavili sa v lanovom parku v Tarzánii. Deti sa vyšantili do sýtosti a plní zážitkov sme cestovali domov. Na záver by som sa chcel poďakovať OÚ Halič za pomoc a podporu pri organizácii, Danke Václavikovej za zvládnutie náročnej administrácie, Igorovi Hikkerovi za vybavenie autobusu a všetkým vedúcim za obetavú a náročnú 24 hodinovú prácu počas celého tábora.

PaedDr. Milan Paľaga

POZVÁNKA

VATRA SNP

29.8.2020 O 18:00

ŠPORTOVÝ AREÁL MŠ A ZŠ
V HALIČI

*Na prvej súťaži v tomto roku 8. augusta 2020
v Ružinej si naši hasiči hneď
vybojovali krásne 3. miesto.*

Kalendár podujatí *KST Sokol Halič 2020*

22.8.2020

Ferrata- Skalka

J. Rajprich 0908 865 439

19.9.2020

16. Hviezdicový výstup na Sedem chotárov

M. Hikker 0949 113 589

26.9.2020

Dobroč

M. Hikker 0949 113 589

10.10.2020

44. prechod Cerovou vrchovinou

J. Rajprich 0908 865 439

7.11.2020

26. Karolovský výstup na Bralo a Bralce

M. Hikker 0949 113 589

11.12.2020

Nočný Luciový hviezdicový výstup na Javor

M. Hikker 0949 113 589

26.12.2020

Vianočný pochod na Bralce

P. Jonáš 0907 563 505

Na žiackom futbalovom turnaji o pohár Novohradského Podzámčia sme neboli len do počtu

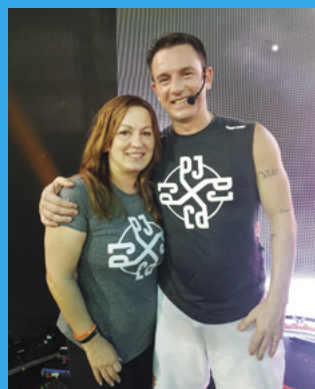
V sobotu 8.8.2020 sa žiacke mužstvo U15 Halič zúčastnilo na futbalovom turnaji v Starej Haliči o pohár Novohradského Podzámčia. Turnaja sa zúčastnilo 5 tímov z okolia. Hralo sa systémom každý s každým 2x15 minút systém 7+1 brankár. Halič reprezentovalo 13 chlapcov, ktorí sa od druhej polovice júla aktívne zapojili do letnej prípravy. Všetkých 13 hráčov naskočilo v priebehu turnaja do každého zápasu, v úmornej horúčave by sme to inak ani nezvládli, striedalo sa hokejovým spôsobom.

V prvom zápase sa hneď hral derby zápas so Starou Haličou, ktorí sme vyhrali tesne 1-0. Druhý zápas nasledoval po krátkej 20 minútovej prestávke a našim vyzývateľom bolo silné technicky vyspelé družstvo z Biskupíc, ktoré sme zdolali 2-0. Potom sme si trochu v úmornej horúčave vydýchli a mali sme hodinovú prestávku, kedy sa odohrávali ďalšie pekné zápasy a sledovali sme hlavne Lovinobaňu, ktorá prechádzala celým turnajom tak isto bez zaváhania. Naším tretím súperom boli chlapci reprezentujúci Buzitku, ktorých sme zdolali bez väčších problémov 4-0. V poslednom zápase nás čakal tvrdý oriešok, postavili sa proti sebe dva doposiaľ nezdolané tímy Halič-Lovinobaňa. Zápas mal veľmi dobrú úroveň, mali sme viac z hry a podarilo sa nám v prvej desaťminútovke strelit dva góly. V poslednej minúte prvého polčasu nechytateľne strelou do šibenice skórovali aj hráči Lovinobane a brankár Šimon Hikker prvýkrát v turnaji inkasoval. Druhý polčas bol veľmi vyrovnaný, na obidvoch stranách pozahadzovali hráči viacero sľubných šancí. 2 minúty pred koncom o všetkom rozhodol Matej Budáč, ktorý sa individuálne presadil a zoči voči nedal brankárovi Lovinobane šancu. Posledné dve minúty si súper už väčšiu šancu nevytvoril a tak sme sa so záverečným hvizdom mohli spoločne začať tešiť na pohár pre víťaza turnaja. Poradie mužstiev bolo nasledovné:

1. TJ Slovan Halič, 2. FC Lovinobaňa, 3. FK Stará Halič, 4. FK Biskupice, 5. FK Buzitka

Haličanka na FIT JUMPe v ďalekej v Brazílii

Iveta Lásková s majiteľom školy skoku Body System a profesorom - tvárou značky POWER Jump v Brazílii (archív IL)

Vo februári navštívila trénerka a majiteľka značky Fit jump - Iveta Lásková, ďalekú Brazíliu na jednom z najväčších JUMP eventov, a to nielen ako jediná Slovenka, ale ako jediná Európanka. Päťročné úsilie zdokonaľovať sa a šíriť toto cvičenie jej vyslúžilo čestnú pozvánku zúčastniť sa na tejto unikátnej akcii konanej v Mercedes Clube v Sao Paule. Cieľom je neustále šíriť a robiť osvetu zdravému pohybu pre všetky vekové kategórie. Aj našej obci a škole záleží na zdraví našich detí. Z dotácie Úradu vlády SR – Podpora rozvoja športu 2019 obec zakúpila profesionálne trampolíny aj pre deti na našu základnú školu, kde ich môžu využívať na hodinách telesnej výchovy či plánovaného krúžku v novom školskom roku. Pohyb plný zábavy - to je motivácia ako pripraviť deti na zdravý návyk pohybu. Hodinu si môžete vyskúšať aj v dňoch pondelok - streda a piatok o 18.00 v sídle FIT Family CLUBU tu v Haliči. Viac informácií nájdete na Fb stránke: FIT JUMP

Renáta Padúchová

Okrem pohára pre víťaza si odniesol individuálne ocenenie Šimon Hikker ako najlepší brankár turnaja. Verím, že aj tento drobný úspech dodá chlapcom ešte viac chuti do tréningu a tréningový proces budú absolvovať tak zodpovedne a pravidelne ako doposiaľ.

Akciu, ktorú zorganizovali funkcionári FK Stará Halič hodnotím ako veľmi vydarenú po všetkých stránkach, od organizačnej až po občerstvenie. V závere sa chceme poďakovať aj rodičom detí, ktorí sa zúčastnili turnaja a chlapcov povzbudzovali k dobrým výkonom, ako aj za pomoc počas turnaja, či už s odvozom, ale aj dopĺňaním vody do fliaš, skladaním dresov a podobne.

Marcel Lukáč, Kristián Fajčík - tréneri

Ked' nám oficiálne oznámili v marci 2020 vyššie telovýchovné orgány, že sa ruší odvetná jarná časť majstrovských futbalových súťaží pre súťažný ročník 2019/20, tento fakt sme rešpektovali. Malo to negatívny dopad aj na našu ekonomickú stránku, keďže sa súťaže nekonali, tak nám bol rozpočet alikvotne krátený za dané obdobie nečinnosti.

Počas tohto leta prišla dobrá správa, že sa môžeme začať pripravovať na nový ročník futbalových súťaží r. 2020/ 21. Do súťaže sme nahlásili mužstvá dospelých, dorastu U19 a žiakov U14. V talóne máme ešte prípravku U9. U týchto malých hráčkov uvažujeme zatiaľ, len ak prípravné zápasy aj to s mužstvami, ktoré budú tiež vekovo zhodné s našimi beniamincami. Začali sa pravidelné týždenné výbory TJ ako aj začali spoločné tréningy dospelých a dorastencov. Dojednali sa aj prípravné zápasy. Zúčastnili sme sa 4. júla turnaja v Tomášovciach, kde naši dopeli odohrali vo veľmi teplom počasí dva zápasy. Umiestnili sme sa na 4. mieste. Ďalej mužstvo dospelých pod vedením trénera L. Póniho st. odohral prípravný zápas v neďalekých Podrečanoch a na generálku pred majstrovskou 6. ligou sa odohral aj prípravný zápas v Divíne.

Rozlosovanie a Aktiv klubov v rámci ObFZ Lučenec sa konal dňa 17. júla 2020 v Lučenci. Uskutočnilo sa rozlosovanie jednotlivých muž-

stiev a majstrovských súťaží. Dospelí začínajú hrať 2. 8. 2020. Prihlásené mužstvá: OŠK Uhorské, Slovan Divín, Sokol Panické Dravce, ČŠK Cinobaňa, Slovan Hrnčiarске Zalužany, Slovan Vidiná, FK Stará Halič, Slovan Halič, Slovan Tomášovce, MŠK Podrečany, Štart Kokava nad Rimavicou, OŠK Biskupice, Baník Ružiná. Áno vyšlo to, že na „Búčov“ a to 16. 8. podľa ÚHČ, t. j. v nedeľu budeme hrať doma. Pripomíname, že dňa 15. augusta v rámci dní obce Halič pripravujeme priateľský zápas starých pánov Haliče a Starej Haliče. U mužov jednáme s klubmi, z ktorých určití hráči prejavili záujem hrať za náš klub. Či to vyjde s vybavením hostovania pre dotyčných hráčov (jedná sa o výmenné hostovanie) sa včas dozvieme v našich bulletinoch, ktoré ako viete vychádzajú pravidelne na všetkých domácich zápasoch. Žiaci aj dorastenci začínajú majstrovskú súťaž 22. augusta alebo

podľa toho či sa prihlási ešte nejaké mužstvo, tak 29. až 30. 8. 2020.

Udorastu U19 sú prihlásené: Slovan Divín, Slovan Vidiná, Slovan Halič. Tu sa čaká ešte na prihlásenie jedného mužstva. Jeseň sa bude hrať dvojkoľovo, každý s každým. U žiakov bolo na aktívne navrhnuté a nakoniec sa odsúhlasilo väčšinovo, že U14 sa zlúčila s U15. Celkovo je tam prihlásených 14 mužstiev, ktoré boli rozdelené do dvoch skupín.

TJ Slovan Halič je v skupine : FK Buzitka, Slovan Vidiná, FK Stará Halič, MŠK Novohrad LC, OŠK Biskupice, Slovan Tomášovce. Do konca mesiaca júl 2020 by malo byť presné rozlosovanie uvedené na futbalnete ako aj na stránkach ObFZ Lučenec.

Záverom sa chceme poďakovať obci Halič, sponzorom, fanúšikom za ich podporu, ktorú nám počas tohto obdobia prejavovali. Veľmi pekne Vám ďakujeme za každú hoc len malú pomoc a vážime si to.

Rozlosovanie mužov 6. ligy na jeseň 2020/21 podľa ÚHČ:

2. 8. doma s Podrečanmi
9. 8. vonku P. Dravce
16. 8. doma na Búčov Divín
23. 8. vonku St. Halič
30. 8. Voľno
6. 9. vonku Kokava n/Rimavicou
13. 9. doma Ružiná
20. 9. vonku Hr. Zalužany
27. 9. doma Tomášovce
3. 10. sobota vonku Uhorské
11. 10. doma Biskupice
18. 10. doma Cinobaňa
24. 10. sobota vonku Vidiná

Spracoval: výbor TJ Slovan Halič

- 4. júla 2020 Turnaj v Tomášovciach. **Zľava hore:** Dobrocký, Turek, Oravec, Jaško, Borovec, O. Papanitz, Gonda, M. Papanitz. **Zľava dole:** J. Paľaga, Stanko, Malatinec, Kováč, Mikuš, Póni, D. Gálik. **Na fotke chýbajú ešte hráči:** Macko, M. Kanát, Koristek, Tryzna, Linduška, J. Gálik a ďalší.

- **Jeden sebaľúby Súkenník o sebe**
- **Tajomstvo života je v tom, že svet je stvorený do približnej rovnováhy dobra a zla.**
- **Úsilím mladých v minulosti bola snaha získavať vedomosti o svete.**

SNOM BUDÚCNOSTI BUDE, NEVEDOMOSŤ O SVETE

Svet bol zverený do riadenia človeku. Smutné, ale zároveň aj radostné konštatovanie uvažujúceho jedinca, užívateľa tejto možnosti.

Kým bol zverený a pre koho? To je otázka pre každého, na uvažovanie.

Kým? Vývojom? Bohom? Pre koho? No predsa pre mňa. Človeka.

Veď ja som stredobodom vesmíru, ja som ten, kto môže o všetkom rozhodovať.

Veko-vekou pravdou je však, že človek má možnosť rozhodovať hlavne o svojom pokračovaní. Dobrou, alebo zlou cestou. Teda toto radostné, ale aj smutné vyhodnotenie existencie sveta je v tom, že šťastnejšia budúcnosť sveta je závislá aj na mojom dobre. Lebo často sa odvíja od našej zloby v nás. Nedávno ma oslovilo konštatovanie. Vieš ja som taký samolúby človek. Človek by mohol byť sebaľúby, ak môže byť hrdý na svoju minulosť a na svojich predkov.

Haličania môžu byť hrdí na svojich predkov, lebo majú okolo seba nie len viditeľnú krásu prírody, ale aj diela svojich rúk.

Ale Čo ja - sedliak, vrchár, prísťahovalec do tejto krásy. Áno, v mojich spomienkach, 17 rokov života som prežil bez elektriny, pri pasení kráv, v prostredí kde búrkové oblaky boli častokrát nižšie ako ja a blesky akoby sa mi vyhýbali. Bol som súčasťou prírody, odkázaný na jej štedrosť - či už na jej plody zeme, alebo hrejivosť slnka. Veru tak, ak nás búrka zachytí v horách na kopci, tak aj ateista začne veriť v Božiu vôľu.

Každému človeku v jeho pokročilom veku môžu prísť na um spomienky na jeho jestvovanie. Ako tvorca týchto myš-

lienok si musím samolúbo priznať, že môj život má niekoľko etáp prežívania. Môj vrchársky život bol neporovnateľný a asi aj nepochopiteľný pre dnešnú mládež. Veď ako je možné žiť bez elektriny? Ale môj život bol krásny a nepociťoval som žiaden nedostatok a ani som nepoznal slová "nudím sa".

Žil vo mne pud sebazáchovy vypestovaný kontaktom s prírodou. Voľnosť v prírode bola doprevádzaná aj osobnými kontaktami detských bitiek a pasovačiek v spoločenskom presadení. Alebo aj nočnými niekoľko kilometrovými prechádzkami v tmavej noci, ale často aj zaliatej v mesačnom svite.

Tento život bol však založený na čestnosti a láske zakorenenej, ale aj dohliadanej v rodinnom spolužití.

Môj príchod do haličského prostredia bol korigovaním svojho pudu vrchára na umierneného dolinčana. Bol to prechod do rafinovaných ľudských vzťahov, kde nebola podstatná úprimná priama reč, ale dôsledok slova. Mojm poznáním v novom prostredí bola potreba prispôbiť sa, aby som nebol sedliak v chápaní miestnych. Bola to zložitá podmienka prispôbenia.

Dnes som hrdý a možno aj samolúby Haličan, hrdý na československe ale aj rakúsko-uhorské dejiny Slovákov s vedomím o našich kladoch, ale aj záporoch. Ale najviac som hrdý, na svojich rodičov a predkov a na dobrotu a rozumnosť starších ľudí v mojej mladosti. Ako dokázali žiť s pokorou, na výslni svojej úcty od okolia.

Mojim poznáním a aj odvahou v dnešných hádavých dňoch je hodnotenie našich miestnych osobností, života v demokraciách. Hodnotenie ľudí, ktorí sa

najviac z môjho pohľadu zaslúžili o budovanie a zviditeľnenie nášho mestečka. Sú to osoby stojace na troch stupienkoch môjho výslnia a sú to Páni: dekan František, zabávač Pročko a starosta Rehánek. Svojím opisom nechcem chváliť svoju minulosť, ale upútať na uvažovanie o prítomnosti a o zamyslenie sa každého nad sebou a aj, o možnosti dať šancu na spokojnejší život našim vnukom, aby mali aj v pocitoch krásnu mladosť, akú som mal ja, a mali aj nádej do budúcnosti.

Je to moja seba ľúba Súkennícka otvorenosť k možnej spriadenosti vrchárskej náture s možnosťou obdivovať iné krásne ľudské náture, už previazané v spolunažívaníach v haličských rodinách.

Áno, mená Adamove, Albert, Babic, Bahdinka, Bahleda, Bezek, Belko, Chromek, Drugda, Fajčík, Gibala, Hanes, Havran, Hazucha, Hronček, Hronec, Ilčík, Jánošík, Kamenský, Kapráľ, Koristek, Kortíš, Kružliak, Kupec, Kocúr, Látka, Mališ, Malček, Macko, Melicher, Nosál, Podhora, Pisár, Pitliak, Rekšák, Ridzoň, Sívok, Sojka, Segeč, Václavík, Zdechovan a ďalšie, ktoré poznáme z nášho okolia, sú už aj haličské mená, ale ich predkovia žili na vrchoch, väčšinou ako roľníci a dnes už aj ich deti hanebne nadávajú iným do sedliakov.

Prečo však ešte aj dnes, je hanba povedať, som roľníckeho pôvodu? Blahu sklonní ľudia by však mohli poradiť Ficovi, aby pri ďalšom prevzatí moci vyvlastnil rodinné domy v pomere ako jeho predchodcovia vyvlastnili súkromnú zem roľníkom a ešte aj posmešnou propagandou z nich spravili hlupákov. Áno, zem ktorá bola moja, môj starý otec, otec ju krvopotne nadobudol, vykľoval, zušľachtil, aby prinášala úrodu, bola zrazu naša, všetkých. A vlastník musel byť len mlčky pozorovateľ, ako štát s ňou kupčí.

Potom by aj dnešní mladí ľudia pochopili, ako sa cítili ľudia pri znarodňovaní pôdy a súkromných majetkov. Týmto by som chcel vyjadriť vďaka všetkým roľníkom za ich tvrdý, ale čestný život.

Dnešný pohľad?

Halič, moje bydlisko a bydlisko mnohých potomkov vrchárov je krásna dedi-

na a bývanie v nej je pohodlné, ale hlavne závislé na priaznivých spojeniach rodín. Aj takto chcem poďakovať svojim rodičom za nútený, ale dobrý krok. Dnes v Haliči žijú lepší, aj horší ľudia v pomere, ako na celom svete. Čo je však hlavné? Hlavnou v každom kúte sveta je добрota v ľudskom srdci. A tá existuje v každom človeku. Každý človek však nevychádza zo svojej dobroty v srdci, lebo v ňom kričí jeho bôľ. Ale ešte častejšie jeho nahromadená nenávisť a často aj hlúposť.

Ale vždy je pre budúcnosť sveta podstatná, snaha o dobro.

Moja prvá láska mi však kedysi radila: nebuď k ženám taký dobrý, lebo ženy to nechcú a ani si to nezaslúžia. Ťuťmák som bol už vtedy. Chcela mi len naznačiť, že ženy a aj ona, môžu byť beštie, tak isto ako muži. Ženy svojou zvodnosťou a muži ako dobyvatelia. Je to rovnô, všetko hriešne plemeno, tak sa u nás kedysi na vrchoch vravelo.

Kedysi. Zas len spomienky. Spomienkam sa treba brániť, sú prejavom staroby.

Veru tak, už som starý. Preto som sa nedávno dal pohrebne poistiť. No táto demokracia ma diskriminuje. Ja si vraj z neho ani odbavné nemôžem vybrať.

A viete čo som zažil, keď som sa sťažoval svojím spoluobčanom? Nadávali mi, že som sedliak, a prečo toľko smútiť za sedliakmi. Keby však náš vývoj nebol zažil „svetlé zajtrajšky“, mali by sme dnes vidieť obývaný. A obývaný ľuďmi milujúcimi zem, ako chlieb náš každodenný. To by potom znamenalo, že by aj na Slovensku boli farmy ako vo Švajčiarsku.

No, ďalší čo sľubuje Švajčiarsko. Takých tu už bolo. Ale, kde sú tie tvoje slávne vrchy, kde len добрota prevládala. Je to asi tak, že každá mladosť je krásna. Moje vrchy sú Málinské vrchy. Je to oblasť okolia vrchu Býkovo, kde bolo v minulosti naozaj aj veľa volov aj kráv a aj tam sedliaci slúžili pánom, aj Forgáčovi, pokiaľ ich diktatúra proletariátu zo svojich gruntov nevyhnala. Dnes sa tam tiež dobre darí, ale medveďom. Keby som chcel vzdať úctu svojmu rodu, musel by som svoje rodisko

NOVÉ KNIHY V OBEČNEJ KNIŽNICI

Ben H. Winters, Posledný policajt (1.diel z 3), Ben H. Winters, Koniec sa blíži (2.diel z 3), Ben H. Winters, Problémový svet (3.diel z 3), Blake Crouch, Borovice - Mestečko Wayward Pines (1.diel z 3), Blake Crouch, Borovice - Nevyspytateľný - Mestečko Wayward Pines (2.diel z 3), Blake Crouch, Posledné mesto - Mestečko Wayward Pines (3.diel z 3), Dominik Dán, Kľbko zmijí, Erika Jarkovská, Posledný potomok, Gregg Hurwitz, Sirota X, Jana Benková, Musíme zostať spolu, Jana Benková, Šťastie, Jana Benková, Šťastná žena, Jana Benková, Volavka, Julien Maude, Jediné dievča na svete, Kathrin Lange, V znamení vážky, Monica Hesseová, Dievča v modrom plášti, Paulo Coelho, Čarodejnica z Portobella, Paulo Coelho, Na brehu Rio Piedra; Radvan Bezecný, Šokujúce prebudenie; Robert McClure, Vražedná uspávanka - Vlastnú krv nezaprieš; Ulrike Bliefert, Zradný anjel; Vi Keeland, Krásny omyl; Vi Keeland, Šéf; Vi Keeland, Žiadnu lásku, len sex; Marta Hlušíková, Anabelka sa smeje dvojhlasne; Jaroslava Blažková, Mačky vo vreci; Lena Riečanská, Som, aká som!; Viktória Laurent-Škrabalová, Kocúr ktorý chcel byť drakom; Sylvia Plath, Čarovný oblek Maxa Nixa; Lena Riečanská, Sladkých štrnásť s horkou príchuťou; Natasha Lowe, Sila Poppy Pendlovej (2.diel z 3); Ivana Ondriová, Pochabá Lily Jojová; Lena Riečanská, Ach tá Joja; Lena Riečanská, Niečo ti pošepkám; Lena Riečanská, Láska na prvý pohľad; Wendy Mass, Zakliate jedenáste narodeniny 1.diel; Wendy Mass, Konečne dvanásťročná 2.diel; Wendy Mass, Za trest trinásťročná 3.diel; Wendy Mass, Len nie desaťročná 4.diel; Wendy Mass, Už žiadne narodeniny 5.diel; Rebecca Johnson, Julinka - malá zverolekárka 4: Nemocnica pre zvieratká; Rebecca Johnson, Julinka - malá zverolekárka 8: Školské zvieratká; Holly Webb, Emily Pierková a začarované dvere (1.časť zo 4); Holly Webb, Emily Pierková a tajomné zrkadlo (2.časť zo 4); Holly Webb, Lily a žiarivé draky (2.diel zo 4); Holly Webb, Lily a čarodejnicky väzeň (3.diel zo 4); Holly Webb, Lily a kúzlo zradcov (4.diel zo 4); Holly Webb, Maisie na stope 1: Prípady ukradnutej mince; Holly Webb, Maisie na stope 2: Prípady strateného smaragdu; Holly Webb, Magické zvieratká: Mačacie čary (1.diel); Holly Webb, Magické zvieratká: Škrečkove čary (3.diel); Linda Chapman, Priateľstvo plné koláčikov (3.diel z 4); Linda Chapman, Priateľstvo plné koláčikov (4.diel z 4); Linda Chapman, Hviezdni priatelia 1 Kúzelné zrkadlo (1. diel z 3); Linda Chapman, Hviezdni priatelia 2 Uväznené priateľstvo (2. diel z 3); Linda Chapman, Môj tajný jednorožec 1: Čarovné zaklínadlo; Linda Chapman, Môj tajný jednorožec 2: Sny sa plnia; Roald Dahl, Matilda; Roald Dahl, Jakub a obrovská broskyňa; Philip Reeve, Goblini verzus dwarfovia; Ellie Boswellová, Čarodejnica z Turlinghamu (1.diel); Charles Gilman, Horror School 2 Podivné sestry, Mo O'harová, Môj veľký tučný RYBÍ ZOMBÍK - Nenaštvite Frankieho! (3.diel); Mo O'harová, Môj veľký tučný RYBÍ ZOMBÍK - Na konci s dychom (4.diel); Jessica Ennis-Hill, Elin čarovný náramok: Strieborný jednorožec (1.diel); Jessica Ennis-Hill, Elin čarovný náramok: Prečarovaný psík (2.diel); Delaf Dubuc, Pupčeky (1. diel); Delaf Dubuc, Pupčeky (2. diel); Klaudia Zorogovská, Myška Miška a Ela; Michelle Cuevasová, Spoved' vymysleného priateľa; Alex T. Smith, Claude 1: Claude v meste; Alex T. Smith, Claude 2: Claude na vidieku; Alex T. Smith, Claude 3: Claude na horách; Asa Karsinová, Prišiel k nám Beny!; Asa Karsinová, Beny ide na výcvik!; Abby Hanlon, Dorka Magorka, čierna ovca rodiny 3.; Nebojím sa tmy; Branislava Hronská, Tajný život v lese.

zastrešiť obcou Látky, ktorú moji predkovia možno aj zakladali, keď ich pred tým vyhnala túžba po pôde, alebo tiež potreba vtedajších zemepánov z Kysúc. Človek chce často vidieť svoje dobro so svojim rodom. A o tom by vedel rozprávať každý

zo spomínaných vrchárov. Aj dolinčanov. Zas len spomínanie.

Treba žiť pre budúcnosť aj svetlé zajtrajšky. Ale už poučený, bez diktatúry.

Jozef Reksák

Novinky zo zámockého hotela Galicia Nueva

Milí čitatelia Haličských zvestí!

Po neľahkom období spôsobeným koronakrízou, ktoré veríme, že sme spoločne prežili hlavne v zdraví, by sme vás radi informovali o rôznych novinkách a zmenách a ponuke zámockého hotela pre širokú verejnosť.

Hotel aj s príľahlým zámckým parkom je pre všetkých otvorený a teší sa na Vašu návštevu.

Každý hosť a návštevník, či už ubytovaný alebo len záujemca o prehliadku zámku so sprievodcom, či ten, ktorý si chce posediť pri ovocnej limonáde alebo sa povoziť na člunku a pozorovať ryby v rybníku, je u nás vítaný a vážený. Každému ponúkneme kráľovské služby, aby odchádzal so skvelým pocitom a myšlienkou vrátiť sa k nám opäť.

Kedže záujem o prehliadky zámku je v tejto letnej dovolenkovej sezóne nadštandardný, je naozaj vhodné si vstup na prehliadku vopred zarezervovať na recepcii hotela. Prehliadky sa konajú vždy v nedeľu a v utorok o 13:00, 14:30 a 16:00 hodine. Súčasťou vstupného je aj malé občerstvenie po ukončení prehliadky. Pri prehliadke mimo

určených dní zahŕňa vstupné aj výber z obedového menu.

Vstup do zámckého parku je stále bezplatný a len niektoré aktivity sú spoplatnené. Patrí k nim člnkovanie, rybačka, tenis na novovybudovaných kurtoch a lukostreľba na slamené terče v blízkosti hate na rybníku.

Návšteva mini farmy s možnosťou kŕmenia našich zvieratiek, bedmintonové rakety, volejbalové lopty, frisbee, pétanque, veľké záhradné domino, či v súčasnosti veľmi populárna fínska hra mölkky, sú pre všetkých grátis. Zámcký altánok s ponukou drobného občerstvenia vám v populárnejších hodinách počas víkendov poskytne vytúžený tieň a pokoj, zvlášť keď vaše ratolesti odbehnú na nové detské ihrisko umiestnené hneď vedľa.

Príďte k nám ochutnať od pondelka do piatku medzi 12:00 a 14:00 hodinou Zámcké štvorchodové obedové menu, ktoré pre vás pripravuje šéfkuchár Artur so svojím tímom. Veď čo môže byť príjemnejšie než stráviť obed, pracovný či rodinný, v krásnom priestore dvorany Arcadia na zámku a zabudnúť tak na chvíľu na zhon a starosti?

Naše tradičné pobytové a svadobné balíčky sme obohatili o ponuku s príznačným názvom „Dovolenkujte kráľovsky“, so zvýhodnenou cenou za ubytovanie na 5 alebo 6 nocí, večerou a ďalšími bonusmi nielen v hoteli a parku, ale aj na mnohých zaujímavých miestach regiónu Novohrad. Pretože ako Novohradčania sami dobre viete, že rozmanitý Novohrad má čo ponúknuť. Nechajte sa vy a vaši známi rozmaznávať kráľovskými službami na zámku a zároveň spoznajte a zažite neobjavený Novohrad.

Aby sme ulahodili širokému spektru vašich záujmov, pokračujeme ďalej v tradícii koncertných a kultúrnych podujatí na zámku. Po úspešnom koncerte rapera Kaliho sme načreli do iného hudobného žánru a ešte v auguste vám jeden piatkový večer spríjemní charizmatický spevák s výnimočným hlasom Dalibor Janda.

Ak ste doteraz nevedeli, že novou tradíciou bude možno nedeľný brunch s cestovateľským kinom a obedom vo forme bufetu, tak sa máte na čo tešiť. Po veľmi pozitívnej odozve tých z vás, ktorí sa koncom júla takéhoto podujatia zúčast-

nili, nedeľný brunch pravdepodobne znova pripravíme. Veď v čase stále sťažených podmienok cestovania do zahraničia, sa svet dá naozaj precestovať aj na zámku v Haliči.

Radi by sme Vám poďakovali za priazeň a podporu, ceníme si všetky vaše postrehy a námety na zlepšenie, pretože práve to nás stále posúva dopredu a utvrdzuje nás v presvedčení, že myšlienka vzkriesiť a vdýchnuť život zámku v Haliči bola a je zmysluplná. Pretože nielen pochvala zo strany odborníkov, ale predovšetkým spokojnosť našich hostí robí zámcký hotel Galicia Nueva najromantickejším historickým hotelom Európy 2019.

***Článok pripravila:**
Regína Vidová, projektová
manažérka spoločnosti
IMET, a. s. Foto: z archívu
zámckého hotela****
Galicia Nueva*

**STAŇTE SA AJ VY SPOLU-
TVORCAMI HALIČSKÝCH
ZVESTÍ. PRIHLÁSTE SA DO
REDAKČNEJ RADY A POMÔŽTE
NÁM ICH ZLEPŠOVAŤ PO
OBSAHOVEJ STRÁNKE.
ĎALŠIE ČÍSLO VYJDE
V DECEMBRI.**

Tiráž:

Haličské zvesti - občasník občanov - vydáva Obecny úrad v Haliči zdarma - Povolene Okú v Lučenci č. OU MOMT - 01/93. Pripravuje redakčná rada odsúhlasená uznesením č. 70/2019 v zložení Mgr. Alexander Udvardy, Ing. Marcel Lukáč, Mgr. Kristián Fajčík, Renata Padúchová, Zuzana Svorenová, Jozef Rekšák. Grafická úprava: Mgr. art. Peter Kollár, Tlač: EUROART